

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo
Libros Distribvtvs**

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

§. VII. An Societates, seu Confraternitates, & oratoria teneantur ad
procurationem, dum visitantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

Regum protectione sunt, quoad decentiam diuinū cultus, & ornamentorum, dicit Gabr. Pereir. in tract. de man. Reg. par. 2. c. 17. n. 12. quem refert & sequitur Dian. par. 1. tract. 2. ref. 101. Barbos. loco citat. num. 20. Ricc. in Prax. ut supra par. 4. ref. 165. quia cum hoc sit quid spirituale, ad ordinarium primitiū spectat.

16 An verò Hospitalē sit sub Regum protectione, nec nē, non ad secularem, sed ad ecclesiasticum Iudicem spectat id cognoscere Barbos. loco cit. d. ill. 75. n. 16. & ita censuit Sacr. Congregat. test. Ricc. d. par. 4. ref. 579.

§. VI.

An Episcopus possit procedere contra laicos administratores locorum piorum post redditam rationem ad soluendum, sive ad exequitionem.

17 R Esp. affirmatiū clem. quia cōtingit de Relig. dom. Cōc. Trid. seff 2. de ref. d.o. 8. Ricc. in Collect. dec. 7. 14. par. 3. vbi alios refert. quod procedit, sive soli Ordinario ratio redditā fuerit, sive cum alijs deputatis, ut censuit Sac. Cogreg. teste Vulp. in Prax. Iudic. sive Eccles. cap. 11. num. 7. Ricc. in Prax.

18 par. 4. ref. 579. nec impeditur, aut suspenditur exequitio, si administratores appellaverint à condēnatione, sed causa tantum devolvitur ad Superiorē Vulp. vbi sive n. 8. Barbos. p. 3. ill. 75. n. 62. item dicti Administratores, seu officiales locorum piorum si deli-

19 querint in suis officijs, puniri etiā possunt ab Ordinario, Ferr. qq. mor. par. 2. q. 20.

Quæres, an prædicti Administratores condemnandi sint de proprio, si probetar, debitorem Ecclesiæ, contra quem non fuerunt factæ diligentia, tunc temporis fauile soluendo? Respondeo affirmatiū Genuens. in Practicab.

Eccles. q. 442. quem refert, & sequitur Ferr. vbi supra par. 1. q. 35.

21 exemplio Tutoris, cui negligentia in nō conueniendo debitores pulli imputatur. I. Tutor constitutus vbi glof. in ver. minus idonei ff. de Administr. Tut. ita etiam exactor, & procurator publicus

22 si exactionem ultra annum pro-

traxerit, fauore publico tenetur de suo cum reservatione exigendia debitorib. publicis I. missi opifices C. de exact. Tribut. lib. 10.

§. VII.

An Societas, seu Confraternitas, & oratoria teneantur ad procurationem, dum visitantur.

23 A Ffirmatiū respondet Ricc. in Prax. ut supra par. 4. ref.

152. 24 Limita 1. quando huiusmodi confraternitates existunt in Ciuitate, vbi sita est Cathedra, quia tunc nulla Episcopo procuratio debetur, ut censuit Sac. Coagreg. apud Pise. in Prax. Episc. par. 2. cap. 3. num. 65.

25 Limita 2. in Confraternitatibus,

bus, & alijs locis pijs pauperibus
Feder. conf. 105. quem refert, &
sequitur Syluest. in ver. Hospitali-
num 16. P. i. sec. ubi supra. contra-
riū tamen videtur colligi ex tex.
in cap. procurationes de censibus,
vbi dicitur, quod quando Eccle-
się visitatę sunt pauperes, coniū-
gi debent cum alijs, quae vnam
procurationem componant ita
vt singulę illam non soluant, sed
coniunctim, vnde hanc senten-
tiam tenet Ricc. in Prax. par. 4.
ref. 153.

26. Limita 3. quando Episcopus
per Diœcēsim discurrit, vt Sacra-
mentum Confirmationis tantum
conferat, ita declarauit Sacr. Cōg.
teſte Barboſ. de offi. & pot. Episc. p.
3. all. 73. num. 51. & seq. Ricc. in
Prax. ut supra par. 4. ref. 156.

27. Observa tamen, quod Confrat-
ternitates, oratoria, & aliae Ec-
clesię visitatę equorum vēcturas
aut ferraturas prēstare, non tenē-
tur Clem. 2. de Censib. nīſi Visitator
sit Praelatus à Papa delegatus, tūc
enim ei debētur mercedes equo-
rum, & viaticum, vt de loco ad
locum commodē transire possit,
vt dicunt DD. quos refert & se-
quitur Barboſ. de offi. & pot. Episc.
par. 3. d. all. 73. num. 57.

§. VIII.

An Episcopus possit compellere Con-
fraternitates Laicorum, vt
ad processiones acce-
dant.

28 R Esp. quod non potest eas
cōpellere, sed tantum inui-

tare, vt censuit Sacr. Cong. Concil.
prout refert Vulp. in Prax. Iudic.
cap. 10. nu. 9. Ricc. in Prax. par. 3.
ref. 146.

S V M M A R I V M.

- 1 Alienatio rerum Ecclesie utroque iure prohibetur.
- 2 Referuntur pēnae contra Alienan-
tes.
- 3 Quid venit nomine pretiosorum
mobilium.
- 4 An pretiosa mobilia possint absq.
affensa apostolico conuerti in fa-
bricam Ecclesie.
- 5 An extrau. Ambitioſe procedat in
rebus donatis cum ea conditione,
vt Ecclesia possit illis alienare.
- 6 Fratres S. Francisci de obseruan-
tia possunt bona ſibi relicta alie-
nare sine ſolemnitate.
- 7 An extrau. Ambitioſe procedat in
alienatione patrimony, ad cuius
titulum quis fuit ordinatus.
- 8 An Clericus ſine licentia Ordini-
rī possit patrimonium huiusmo-
di alienare, ſi tempore alienatio-
nis habeat congruam ſubſtantia-
tionem.
- 9 Particula, donec, eft restrictiua
temporis, & ſuspendit faculta-
tem ad tempus.
- 10 Si fiat instrumentum alienatio-
nis bonorum Ecclesie cum clau-
ſula constituti, incurruunt pē-
ne d. extrau.
- 11 Limitatur, ſi pretium non fuit ſo-
lutum, neque fuit de eo habita
fides.
- 12 Extrau. Ambitioſe locum habet
in bonis locorum piorum.
- 13 Quae dicantur loca pia, & nu. 14.
- 15 An officiales, ſeu Administratores
locorum